Написав Яна Демчук
Неділя, 09 лютого 2014, 08:11

Сонце золотило лип зелені скроні
Все живе стомилось від жари.
Помирала квітка в мене на долоні
Знітившись від спеки,стиглої пори.

Підібрала,бідну,прямо на дорозі.
Оксамит пелюсток обпікав асфальт,
А у темній чаші застигали сльози
Чисті і прозорі,мов гірський кришталь.

Швидко пролітають часу білі коні.
Проминає літо,настають жнива..
Помирала квітка в мене на долоні.
Й марилось: не квітка, а душа жива.

Дай нам мудрість,Боже з ласкою підвести
Тих,хто при дорозі зранений лежить
Хто в житті втомився хрест нелегкий нести
І любові вогник в серці запалить.